

WAAROM!?

Is een vreselijke vraag. Wij mensen verspillen onze tijd ermee. Vooral als er dingen gebeuren die we niet leuk vinden. Waarom wordt die persoon ziek? Waarom gebeurt dit in mijn leven? Waarom gaan dierbaren dood? Deze vragen worden in het wilde weg gesteld. Niet aan een persoon specifiek, we verwachten ook geen antwoord. Want meestal is er geen antwoord. En als die er wel zou zijn: 'omdat hij niet zo gezond leefde', of: 'omdat ik verkeerde keuzes heb gemaakt', of: 'omdat God het wil', zijn de antwoorden nooit bevredigend. Teleurstellend zelfs, want je kunt er niks mee.

Toch vragen wij kinderen ook geregeld WAAROM!? Waarom doe je dat nou? Is een alom bekende vraag. En ook hier: het kind heeft geen antwoord, en als hij die wel geformuleerd krijgt (ook al weet hij diep van binnen dat het geen zin heeft te antwoorden) is het antwoord voor de ouders niet bevredigend, en ja, teleurstellend zelfs. Want je kunt er niks mee: 'Waarom heb je dat kapot gemaakt?' 'Omdat ik wilde proberen hoe ver het kon gaan'. 'Waarom heb je dat kindje pijn gedaan?' 'Omdat ik niet wist dat dit pijn deed'. 'Waarom zeg je niks?' 'Omdat ik niks weet te zeggen'. 'Waarom maak je zo'n rommel?' 'Omdat ik niet met de rommel bezig ben, maar met mijn nieuwe creatie'.

Zoals elke ouder een goede ouder wil zijn, wil elk kind een goed kind zijn. Zij willen de dingen niet kapot maken, andere kinderen pijn doen, niet gehoorzamen of hun ouders tot last zijn. Zij willen niets liever dan een goed kind zijn, hun ouders pleasen. Maar soms lukt dit niet.

Kinderen moeten alles leren. Leren gebeurt door te ontdekken, ervaringen op te doen, grenzen op te zoeken, maar ook door dingen stuk te maken (oeps, dat was iets te ver) en andere fouten te maken. Grote mensen vergeten dit wel eens en zeggen dingen als: 'je weet toch dat dat niet kan!' of 'doe nou eens normaal!' Maar ja, wat is normaal eigenlijk? En nee, ze weten echt niet dat dat niet kan. Zo ver waren zij in hun gedachten nog niet. Het plezier wat erbij kwam kijken toen ze voor zich zagen hoe alle m&m's recht in een beker sinas gegooid konden worden was voor hen een groter voordeel dan dat het een bende werd. Daarnaast dachten zij geen m&m mis te gooien, uiteraard. En die beker kan echt niet om door een m&m! Toch?

Dus als er weer iets mis gaat: Tel tot 10 en zeg tegen jezelf 'hij wil mij niet tot last zijn! Echt niet!' Voordat je uit je slof schiet.

Maar vraag alsjeblieft nooit meer WAAROM!

Caro Kindercoach & begeleiding, voor een hulpvraag in onderwijs, opvoeding of ontwikkeling.